

LÄRJUNGENS VÄG

DEL FEM

WM 271–321

1 Regel X

¹Regel X. När vattnet sköljer formen, upptas det och används. Formen ökar i styrka. Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog. Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor, och må de inre arbetarna påbörja sin cykel.

2 Byggandet av tankeformer

¹I regel X lämnas två fakta, som gäller alla former, och ges tre kraftiga uppmaningar.

²De båda fakta är: 1) Formen upptar och använder det vatten, vari den är dränkt. 2) Såsom en verkan därav växer den i styrka.

³De tre uppmaningarna är: 1) Må magikern fortsätta att bygga formen, tills han är viss om att den nått lämplig styrka. 2) Må sedan ”de yttre byggarna” upphöra med sina mödor. 3) Må ”de inre byggarna” påbörja sin cykel.

⁴Såsom redan beskrivits, kommer under byggandet av en tankeform den tid, då formen skall riktas rätt och skickas ut på rätt väg för att utföra sin skapares vilja och avsikt. Detta sker ganska tidigt i arbetet, och efter riktandet fortsättes arbetet, ty tankeformen är ännu inte färdig för ett självständigt liv. Det finns en verklig analogi mellan fosterutvecklingen och tankeformens byggande. En god läkare förbiser aldrig vikten av att fostret ligger rätt i livmodern, och om på motsvarande sätt formen riktas fel på den väg den skall taga ut i manifestationen, leder det ofta till svårigheter och ibland rent av till döden. Födelsen föregås av att ”vattnet går”, och innan tankeformen åstadkommer de önskade resultaten i fysiska världen, blir det en liknande reaktion: begärsenergin (LA: vattnet är begärets esoteriska symbol) blir så mäktig att den framkallar formen såsom begärets synliga uttryck.

⁵Låt oss studera dessa fakta och analogier sedda ur både makrokosmos’ och mikrokosmos’ synvinkel.

⁶Vi märker att formen upptar och använder den materia, vari den är nedsänkt. Vårt solsystem är ett av många, och ett litet sådant. Det utgör en del av en större helhet. Denna större helhet, som består av sju solsystem, är själv nedsänkt i ”rymdens vatten” (LA: kosmiska emotionalvärlden, 36–42), är född av begäret. Den hämtar sin livskraft ur det som omger den. Från alla håll strömmar krafter, som härrör från sju solregeringen, uttrycker dess vilja och manifesterar sig i den stora tankeform som vårt solsystem är. DVS 2.58.1

⁷Det är meningslöst för oss människor att spekulera över sju solregeringen, då det är först såsom medlem av planetregeringen, som monaden börjar förnimma den dynamiska drivande kraft som utgår från denna (LA: två steg högre) regering, ehuru monaden icke ens på detta expansionsstadium (LA: såsom åtminstone 42-jag, KOV 1.39.1) kan uppfatta något om dess riktning. (LA: För alla oss andra monader på lägre stadier förblir sju solregeringen fullständigt ofattbar.)

⁸(Den kosmiska ego-lotusblomman =) Det kosmiska kausalcentret, vår solsystemregering i världarna 29–31, tar emot 49 slag av kosmisk energi och fördelar dem till alla former inom solsystemet. Detta avhandlas i *Kosmisk intelligens*. KI 1.2.11; 8.5.4; 11.4.1; 19.7.13; 20.2.46; 20.4.26,45.

⁹Människan är nedsänkt i krafter, vilka för henne är liksom rymden för solsystemet. Hon utgör en del av en större helhet. (LA: Genom tredjetriaden ingår hon i något av de sju planetväsendena, vilket inte nödvändigtvis är det planetväsen, i vars 49-klot hon för närvarande är inkarnerad, DVS 2.49.2.) Dessa sju är nerdimensionerade motsvarigheter till de sju solsystemväsendena. När monaden (inte längre i människoriket) börjar uppfatta solsystemregeringens liv, såsom det kommer till uttryck genom de sju planetväsendena, har den kontaktat vår planetregerings medvetenhet, och vår planetregering förnimmer ju i någon mån de sju solsystemregeringarnas förenade vibrationer. KOV 2.5.8

¹⁰Om man nerdimensionerar analogin ytterligare ett steg, märker man att förhållandet mellan människoriket såsom monadkollektiv och människomonaden motsvarar förhållandet mellan kosmos

och solsystemet, båda såsom monadkollektiv. Också i människoriket kommer samma slags sju krafter eller typenergier till uttryck. När människan vaknar till insikt om dessa sju typer och börjar arbeta med dem medvetet, tar hon första steget mot att övervinna dem och styra dem inom sitt verksamhetsområde. Detta sker nu. Kunskapen om de sju typerna börjar tränga in hos släktets tänkare. I förflutna tider var denna kunskap de invigdas förmånsrätt. Dold i astrologins framställning ligger det vetande som kommer att leda lärjungar till insikt och sätta dem i förbindelse med de sju planetväsendena. Man skall dock inte vänta sig någon verklig utveckling inom astrologin, förrän den nya tidsåldern verkligen är inne och den nya inriktningen genomförd. KOV 2.8.4; 2.13.11

¹¹Planethierarkin utgör symboliskt mänsklighetens hjässcentrum, och hierarkins krafter utgör hjärnkrafterna. I fysiska världen finns en stor grupp av aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar, som söker vara mottagliga för ”hjässcentret”, somliga medvetet, andra omedvetet. De har samlats från alla livsområden men är alla kreativa på ett eller annat sätt. De utgör i sin tur det som skulle kunna symboliskt kallas mänsklighetens ”tallkottkörtel”. Liksom hos den enskilda människan denna vanligen ligger slumrande, så är inom mänskligheten denna grupp av ”celler i hjärnan” slumrande men dallrar till gensvar på vibrationerna från hjässcentret – planethierarkin. Några av cellerna är vakna. Må de intensifiera sin strävan och så väcka andra! Människosläktets pionjärer, vetenskapsmän, tänkare och konstnärer utgör hypofysen. De uttrycker det mentala men saknar den intuitiva (kausala) uppfattning och idealitet som skulle ha placerat dem (symboliskt uttryckt) i tallkottkörteln. Likväl är de lysande, har uttrycksförmåga och undersöker. Hierarkins mål (återigen symboliskt talat) är att göra tallkottkörteln så mäktig och därför så tilldragande att hypofysens celler (LA: de mentala människorna) kan stimuleras och sålunda ett nära samspel åstadkommas. Detta kommer att medföra en sådan mäktig verksamhet att nya celler strömmar till tallkottkörteln, samtidigt som det blir en kraftig reaktion, som påverkar hela kroppen. Allt detta resulterar i att många monader, som erhållit en sådan stimulans, kommer att strömma uppåt för att intaga deras plats som finner vägen in i det hierarkiska arbetets centrum. MV 9.217; 9.218; KOV 3.2.18

¹²(”Rymdens vatten” =) Emotionalvärlden, vari denna omorientering och omkastning av tendenser nu pågår, befinner sig i ett tillstånd av våldsam oordning och förvirring. Den virvel av motstridiga begär, vari människor befinner sig, är nu kaotisk och så mäktig att hela emotionalmaterien är upprörd. De som studerar nyare tidens historia och samhällsskick står inför ett tillstånd som aldrig förut skådats och som i det mänskliga kollektivet motsvarar den omvälvning i aspirantens liv som alltid föregår inträdet på lärjungaskapets väg. Därför finns ingen anledning till nedslagenhet eller onödig oro utan endast till en ivrig önskan att övergången kan ske i rätt tid och ordning och varken blir för hastig – så att den förstör alla riktiga band och föreningar – eller för utdragen, så att den belastar mänsklighetens redan hårt prövade samhällsbyggnader bortom det uthärdligas gräns. Alla nya manifestationer i alla riket i alla tidsåldrar måste få en långsam och därför trygg födelse. Om de nya formerna till sist skall nå betydenhet och vinna den kraft de behöver för att kunna leva sin cykel, måste de alla först byggas i högre världar under tystnad (LA: under det att lägre höljen kontrolleras, så att de är ”tysta” och ”talar” bara när och såsom den självmedvetna monaden vill, det tillstånd som avses med termen ”inrätning”), så att byggnadsverket blir starkt och pålitligt och det inre bandet med skaparen (mänsklig eller gudomlig) och den verkliga överensstämmelsen med mönstret blir fasta och oslitliga. Detsamma gäller för ett solsystem, ett naturrike och en tankeform som en människa byggt.

¹³I allt formbyggande förblir byggnadstekniken i grunden densamma. Denna tekniks regler och insikter kan sammanfattas i följande tänkespråk:

¹⁴Må skaparen veta sig vara byggmästaren och inte byggnaden.

¹⁵Må han avstå från att handskas med fysiska världens råmaterial och må han studera mönstret och ritningarna och därvid verka såsom det gudomliga intellektets hand.

¹⁶Må han använda två energier och arbeta med tre lagar. De två är ändamålets dynamiska energi och begärets magnetiska energi. Den första energin verkar i enlighet med planen, den andra drar byggarna till strävans centrum.

¹⁷Må dessa tre lagar råda: lagen för syntetisk begränsning, lagen för vibrationernas växelverkan och lagen för aktivt framdrivande i det fysiska. Den första lagen avser (livet =) viljan, den andra avser byggandet och med den tredje åstadkoms (i det fysiska) manifesterad tillvaro.

¹⁸Må han först arbeta med de yttre byggarna och därvid låta sin kallelse gå ut till utkanterna av sin påverkanskrets.

¹⁹Må han sätta den levande materien i rörelse genom sin idé och igångsättande kraft och därvid förmå byggarna att lyda hans avsikt och plan.

²⁰Må han bygga med omdöme och med skicklighet, därvid alltid sitta kvar på ”ledarens pall” och inte komma ner i nära beröring med sin tankeform.

²¹Må han skicka ut sin tankeform i tiden och rummet genom att visualisera, meditera och visa skicklighet i handling och så alstra det som hans vilja befäller, hans kärlek begär och hans behov skapar.

²²Må han draga tillbaka den yttre formens byggare och låta den dynamiska kraftens inre byggare driva fram den i manifestation. Genom skaparens öga förmåddes dessa inre byggare (LA: höljescentra, vilka är evolutionsväsen, de vaer DVS 2.41.3) till ändamålsenlig, riktad handling. Genom skaparens ord leddes dessa yttre byggare (LA: elementaler, involutionsväsen). Genom skaparens öra dallrar det större Ordets styrka genom rymden.

²³Må han minnas skaparverkets ordning. Rymdens vatten påverkas av ordet. Byggarna bygger. Skapelsens cykel ändas och formen är ändamålsenlig i manifestationen. Genomförandets cykel följer och beror för sin varaktighet på de inre byggarnas kraft, dessa inre byggare som utgör den (subjektiva =) överfysiska formen och förmedlar den vitaliserande kraften.

²⁴Må han minnas att formen upphör, när ändamålet uppnåtts eller när viljans kraftlöshet vållar funktionsavbrott i genomförandets cykel.

²⁵Aspiranterna gör klokt i att studera dessa cykler av skapelse och byggande, av genomförande och därpå följande upplösning. De gäller för ett solsystem, en människa och en skapande tänkares tankeformer. All skönhets hemlighet ligger i dessa cyklers rätta funktion. Hemligheten med all framgång i fysiska världen ligger i rätt förståelse av lagen och av ordningen. Målet för aspirantens strävan är att rätt bygga former i mentalmateria och därvid minnas att ”såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon”, ty att styra mentalmaterien och använda den i klart tänkande är väsentligt för hennes framgång. KOV 2.12.4-9; 5.4.21; 5.36.3; DVS 2.50.7; 2.55.8; L1 9.4.3; L2 2.19; 2.28.3,4; 4.10.9; 5.21.14; L3 14.12.3; 17.9.

²⁶Detta kommer till uttryck i organiserandet av det yttre livet, i kreativt arbete av något slag – skrivandet av en bok, målandet av en tavla, den rytmiska skötseln av ett hem, drivandet av ett företag efter sunda och riktiga linjer, räddningen av en människa i nöd, varvid plikten i det yttre fylles noggrant, samtidigt som anpassningarna i det inre sker i hjärtats tystnad.

²⁷För lärjungen vidgas arbetet. Hos honom måste det råda insikt om gruppens plan och ändamål, inte bara om hans enskilda andliga problem. Han måste handla i enlighet med målet för hans innevarande cykel och livsperiod, låta sin personliga dharma och sina egna ideer underordnas denna cykels behov och tjänande. Han måste ha förvärvat den kunskap, den styrka och den inrättning från andra- till förstajaget som ger förmågan att bygga välorganiserade former och grupper i fysiska världen och att hålla dem samman. Detta gör han icke genom kraften av sin egen karaktär och utrustning utan därför att denna karaktär och utrustning sätter honom i stånd att verka såsom överförare av de större livsenergierna och tjänstgöra såsom en effektiv medarbetare med en plan, varav han kan skåda endast ett brottstycke. (LA: De större livsenergierna är 43–46; de mindre är 49:1-4. E 4.18-21) Men han arbetar troget på att bygga denna del av den stora planen och finner en dag, när byggnadsverket är fullbordat och han ser helheten, att han byggt rätt enligt planen och efter ritningarna såsom arkitekterna (de äldre bröderna) burit dem i sin tanke, dessa arkitekter som i sin tur står i förbindelse med den enda tillvarons tanke. DVS 3.15.2; L2 6.26.1

²⁸Att dessa sanningar tillämpas praktiskt är av yttersta vikt. Ingen människa lever ett så kringskuret liv eller i en sådan obetydlig ställning att hon inte kan börja arbeta ändamålsenligt och bygga tankeformer lagenligt och insiktsfullt. Det finns ingen dag i en människas liv, i synnerhet inte om hon är aspirant eller lärjunge, då hon inte kan arbeta i mentalmateria, styra hur hon använder tanken, iakttaga hur hennes tankeprocesser påverkar dem hon kommer i kontakt med och så handskas med sin tankemateria att hon blir till allt större gagn. L1 1.14.3; L2 3.35.1

3 Centren och departementsenergierna

¹Det finns två sammanhang, vari denna regel X kan studeras, så att därigenom resultat av praktiskt värde kan erhållas. Man kan studera den i samband med det arbete som Augoeides utför med sitt redskap människan. Man kan också studera den i sammanhang med det organisationsarbete och det formbyggande lärjungen utför i sin tjänst för hierarkin.

²Kausalhöljet ligger, som vi vet, bakom människans yttre form och svarar för att denna bildats, upprätthålls och brukas. KOV 1.34.34 Planethierarkin står bakom all verksamhet, som främjar mänsklighetens evolution liksom andra evolutionsprocesser. Båda är energicentra; båda verkar lagenligt skapande; båda utgår för sin verksamhet i fysiska objektiva verkligheten från en högre verklighet, som för människan ännu så länge är enbart subjektiv (LA: 47:3 och högre) och båda är mottagliga (i den stora räckan av allt högre slags levande väsen) för vitalisering och stimulans från högre energicentra (LA: för kausalhöljet är andratriaden detta högre energicentrum, för Augoeides är det Protogonos, för planethierarkin är det planetregeringen). Några av de faktorer, som lärjungen har att lära sig urskilja under sin särskilda inkarnationsserie, är av huvudsakligen två slag. Båda slagens faktorer utgör sju typer av energi, som påverkar hans (formaspekt =) inkarnationshöljen.

³Första slagets krafter avser uteslutande (formsidan =) inkarnationshöljerna (47:4–49:7), som är de yttre byggarnas verk och som är de förhärskande faktorerna ända fram till provlärjungestadiet. Detta är (materiens =) inkarnationshöljernas inneboende krafter och kan förtecknas såsom följer:

⁴1. (Fysiska =) Organisk-eteriska krafter. Dessa härrör från kroppscellernas (liv =) eterhöljen. (LA: Det handlar alltså om strålningen från cellernas individuella eterhöljen, därav den här föreslagna beteckningen, "organisk-eterisk".) Dessa cellernas eterhöljen reagerar på intryck från motsvarande cellkrafter i omgivningen. Esoterikerna ser alltid sambandet mellan faktorerna inom dem själva och motsvarande faktorer i omgivningen. Vi lever i en värld av former. Dessa former består av levande väsen, vilka övar sitt eget inflytande på omgivningen genom utstrålning och andra bidrag till helheten. Dessa indelas i sin tur i tre huvudgrupper:

⁵a. Den strålning, som själva cellerna avger och är beroende av dessas kvalitet. Den övar ett gott eller dåligt inflytande, verkar förfinande eller förgrovande och höjer eller sänker det förenade cellaggregatets fysiska vibrationstal. Som vi väl vet, blir sålunda den fysiska effekten av den mänskliga, som har en grov, brutal, djurisk natur, annan än de förfinande, förskönande som erhålls genom kontakten med en äldre själ, som verkar i en förfinad, ren och disciplinerad kropp. L2 6.12.6

⁶b. Den strålning av rent fysiskt slag som svarar för den kemiska affinitet mellan två djurkroppar som medför könsens förening. Den är en sida av den animala magnetismen och cellernas svar på andra cellers lockrop, när båda verkar enligt attraktions- och repulsionslagen. Människan har denna strålning gemensam med djuren. Den är instinktiv och saknar allt mentalt inslag.

⁷c. Den strålning som är cellernas gensvar på harmoniska rytmer och alltså är beroende av att cellerna i sig har något av detta som de svarar på. Detta slags strålning är allttjämt föga förstådd men kommer att uppmärksammas mera allteftersom släktet utvecklas. Detta slags kraft är det oklara något som möjliggör för organismen att uppfatta till exempel en fysisk miljö såsom harmonisk eller kongenial med den själv. Det är denna obestämda reaktion som uppstår mellan två människor (frånsett all sexuell attraktion, ty normala människor av samma kön upplever det med varandra) och som har en harmonisk fysisk inverkan på varandra. Detta är i fysiska världen den esoteriska grunden till alla grupprelationer, och det är förståelsen av denna strålning som gör det möjligt att genomföra den isolering och åtskillnad av raser som skall ske i enlighet med den stora planen för evolutionen.

⁸Dessa tre faktorer kan betecknas såsom 1) *kvaliteten* av de cellkrafter som verkar helt i det grovfysiska och frambringar organismer av en särskild typ, 2) *den magnetiska dragningskraften* mellan två organismer och 3) *rastyperna*. Dessa tre faktorer tar rasens manu till vägledning, när han bygger en ny ras och inskräper sina ideer i de yttre byggarna. Också 45-jaget låter sig vägledas av dem, när han med vilja bygger sitt grovfysiska hölje för att utföra sitt arbete, när och var det än sker. MV 12.1.4 Alla de som bildar organisationer och grupper för aktivt tjänande i världen, bör i någon mån förstå dessa tre slags strålning. Lärjungen bör ställa sig frågor som: Vad skall cellerna i denna kropp, det vill säga medlemmarna av denna grupp, ha för vibrationskvalitet? Vad skall dess dragningskraft och dess magnetiska inflytande i världen ha för kvalitet? Vad är det gruppen äger genom

sina medlemmar som gör att den får kontakt med andra grupper och en harmonisk relation med dessa? Alla som bygger upp grupper bör noggrant uppmärksamma dessa frågor.

⁹2. Eteriska livskrafter. Esoterikerna betraktar etern såsom lika materiell och objektiv som den grovfysiska materien och anser detsamma om emotional- och mentalmaterien. För att rätt förstå saken bör man veta att de cellernas eterhöljen, som nyss talades om, samordnas, påverkas och vitaliseras genom blodflödet, detta invecklade system som genomtränger varenda del av organismen, svarar för dess välbefinnande och visar på ett sätt som ännu är föga förstått att "blodet är livet" (LA: Bibeln, 5. Mos. 12:23). Blodet är en energiaspekt, liksom saven i växtriket. MV 4.5.9; L2 6.12.7

¹⁰Det (sympatiska =) autonoma nervsystemet, denna vidunderliga förnimmelseapparat, är nära förbundet med emotionalhöljet. Kontakten göres via solar plexus, liksom vitaliteten, som styr blodflödets kvalitet, har kontakten via hjärtat. I hjärtat är fysiska existensens centrum. Centrala nervsystemet verkar i nära anslutning till mentalhöljets molekyler. L2 6.12.8 Följande samband bör begrundas:

¹¹1) Cellernas eterhöljen – blodmassan – hjärtcentret – brässen. 2) Emotionalmedvetenheten – autonoma nervsystemet – solarplexuscentret – bukspottskörteln. 3) Mentalmedvetenheten – centrala nervsystemet – panncentret – hypofysen. 4) Eterenergierna – eterhöljets sju större centra – mjälten. 5) Självmedvetenheten (LA: och därmed kausalmedvetenheten) – hjärnans övre delar – hjässcentret – tallkottkörteln. 6) Självuttrycket – hjärnans nedre delar – strupcentret – sköldkörteln. 7) Självbevarelsen – könsorganen – sakralcentret – könskörtlarna. 8) Självhävdelsen – hela människan – bascentret – binjurarna. Noteras bör att det är åtta faktorer som uppräknas och att det är i detta avseende som många skolor far vilse. Med "eterenergierna" ovan menas i detta sammanhang de energier som, verkande genom eterhöljets centra, gör organismen levande. Dessa energier kommer in i människan genom mjältcentret.

¹²Centren har tre huvudsakliga funktioner: 1) de vitaliserar organismen, alltså gör den levande; 2) de möjliggör utvecklandet av självmedvetenhet hos människan (LA: de energier etercentren förmedlar för detta ändamål mottar de från kausalhöljets centrum); 3) de förmedlar (andlig =) andratriadens energier till människan, så att hon kan förvandlas till ett andra jag. LA: Observera att ingenting sägs om etercentrens funktioner att förmedla emotional- och mentalhöljernas energier, utan att endast förmedlandet av fysiska, kausala och högre energier räknas till huvudfunktionerna. Planethierarkin har med andra ord ingen hög uppfattning om livsvärdet av de emotionala illusionsskapande energierna och de mentala fiktionsskapande energierna. L2 2.21

¹³Vitaliseringsfunktionen har människan gemensam med djuren och alla levande varelser, och hennes förmåga att röra sig fritt i en tredimensionell värld är den mest påfallande förmåga som utvecklats därur. (L.A.: vitaliseringsfunktionen är medfödd, medan rörelseförmågan måste utvecklas av individen i varje inkarnation.) Självmedvetenheten äger människoriket ensamt (LA: av de fyra lägre naturrikena). När människan utvecklats, när alla delar av hennes nervsystem, hennes endokrina system och hennes höljescentra har samordnats och arbetar i harmonisk rytm, gör sig energierna från andratriaden gällande. Då strömmar den andliga energin (45:4, 46:1 och 47:1), icke endast medvetenhetens energi (47:2,3) eller den psykiska energin (47:4-7 och 48:2-7), genom människan, det gudomliga livets redskap och väktaren av krafter som skall bevaras och brukas (LA: också) till de andra, lägre naturrikenas gagn.

¹⁴De ovan i 3.11 uppräknade faktorerna kan framställas i en annan ordning, nämligen en som visar människan sådan hon är tänkt att vara och inte sådan hon nu är, så långt hon nått i evolutionsprocessen:

¹⁵1) Självhävdelsen – det samordnade fyrtalet (LA: inkarnationshöljena, i detta fall 47:3–49:4, alltså triadhöljet medräknat men organismen frånräknad) – bascentret – binjurarna. 2) Självuttrycket (skapande arbete) – hjärnans nedre delar – strupcentret – sköldkörteln. 3) Självmedvetenheten – hjärnans övre delar – hjässcentret – tallkottkörteln. 4) Självbevarelsen – könsorganen – sakralcentret – könskörtlarna. 5) Mentalmedvetenheten – centrala nervsystemet – panncentret – hypofysen. 6) Emotionalmedvetenheten – autonoma nervsystemet – solarplexuscentret – bukspottskörteln. 7) Cellernas eterhöljen – blodmassan – hjärtcentret – hjärtat. 8) Eterenergierna, som verkar

genom eterhöljets sju större centra, ett helt system av mindre centra och nadierna (som är grund och orsak till nerverna, liksom centren till de endokrina körtlarna), förmedlar många krafter och energier – somliga rent fysiska, andra kausala och ännu högre och alltjämt okända, eftersom de kommer att göra sig gällande först senare i evolutionen och då kommer att uttrycka (faderns eller den högsta aspektens =) tredjetriadens energi.

¹⁶Noteras bör att uppräknningen i 3.15 visar deras utveckling som (LA: genom sin tredjetriad) tillhör andra departementet. Med självmedvetenhet menas här (den andliga människans självförverkligande =) monadens förvärv av självmedvetenhet först i kausalhöljet och sedan i andratriaden. Med självhävdelse menas inte den vanliga mänskliga självhävdelsen, utan hävdelsen eller den fulla manifestationen av (den gudomliga naturen =) andratriadmedvetenheten (45:4, 46:1, 47:1). (LA: Individen är då ett 45-jag, har då längesedan lämnat de fem mänskliga utvecklingsstadierna bakom sig.) Den kan ske först när bascentret är fullt uppväckt och monaden med vilja fört (den materiella naturens energi =) idémentaliten (upp i himlen =) ända upp i hjässcentret och när därigenom individens hela väsen förenhetligats och (LA: hela dess inneboende potential) förverkligats. (LA: För detta räcker emellertid att ha blivit ett fulländat kausaljag, att ha uppnått femte och högsta mänskliga utvecklingsstadiet. E 9.5.21, 9.6.6)

¹⁷Den esoteriska aforismen ”vilja, veta, våga, tiga” har en särskild innebörd, som hittills inte avslöjats och som här endast kan antydast. De läsare, som har den inre kunskapen, förstår den genast.

¹⁸”Vilja” avser den slutgiltiga prestation som (sker, när med en akt av själens och den lägre människans sammanlagda vilja förening och förverkligande åstadkoms =) monaden utför, när den med hjälp av förstatriadens och andratriadens samlade energier centrar sig i tredjetriadens 45-atom. Detta avser bascentret.

¹⁹”Veta” avser panncentret. En antydning till dess arbete i detta hänseende ligger i orden ”Må modern känna fadern”. Detta syftar på ”äktenskapet i himlarna”. LA: ”Brudkammaren” är namnet på det centrum mitt i hjärnan, där hjässcentrets energi, ”brudgummen”, och panncentrets energi, ”bruden”, först ”får kunskap om varandra”, det vill säga förenas och avlar ”sonen”, 46-medvetenheten och dess energi (vilja), varigenom de blir sonens fader och moder. Sonens födelse (monadens förvandling till 46-jag) sker sedan i faderns hem (hjässcentret). Formuleringen ”Må modern känna fadern” är varken ursprunglig eller exakt. Ordagrant tagen är den ologisk, ty modern har definitionsmässigt kunskap om fadern; men brudens oskuld är hennes okunnighet om honom; en äldre och bättre formulering är ”må bruden känna brudgummen och så bli moder till faderns son”. Observera pluralformen ”himlarna”! Man kan tala om många ”himlar” (högre medvetenhetsslag): sju, tio eller fjorton, allt efter vad man avser för olika utvecklingsstadier.

²⁰”Våga” ger nyckeln till övervinnandet av förstajaget. Det centrum, som här särskilt avses, är solarplexuscentret, reningscentret för begäret och emotionalkrafterna över huvud taget. Detta är även det viktigaste centret i förvandlingsarbetet.

²¹”Tiga” avser den lägre skapande energins förvandling till högre skapande energi. Det som där efter skall tiga, är sakralcentret.

²²För lärjungen är alltså dessa fyra centra särskilt viktiga. Genom panncentret uttrycker sig det renade förstajaget. Genom att behärska bascentrets energier (”ormelden”, den trefaldiga idémentaliten E 5.15.6,12) och höja dem ända upp i hjässcentret når monaden till sist fullständig kontroll över förstajaget och inrättar det med andrajaget. I sakralcentret förvandlas vårt solsystems grundkraft, attraktionskraften, från könens ömsesidiga attraktion till förstajagets attraktion till andrajaget. I solarplexuscentret, emotionalmedvetenhetens och de lägre psykiska förmågornas organ, samlas och förvandlas alla lägre emotionala energier till högre emotionala och föres upp i högre centra.

²³Den undervisning som här ges är både djup och svårfattlig men behövs för de få, och dessa blir med tiden fler.

²⁴Ämnet är invecklat också därför att den mer ingående och därför mer exakta undervisningen skiljer sig departementen emellan, så att både de teoretiska förklaringarna och de praktiska metoderna blir olika för lärjungar av olika departement.

²⁵”Vilja” är (andens =) tredjejagets ensamrätt. ”Veta” är (själens =) andrajagets syssla. ”Våga” är (personlighetens =) förstajagets skyldighet. ”Tiga” är (materieaspektens =) inkarnationshöljens

slutliga öde i sin växelverkan med andrajaget. L1 1.21.9

²⁶Livskrafterna är helt enkelt eternas genomströmning av höljet. Det finns många slag av eter, och alla befinner sig i rörelse. Ett av de begrepp, som ligger till grund för astrologins teori, är att varje livsforms eterhölje utgör en del av solsystemets eterhölje och därför är ett medium för överföring av planetariska och solsystemiska energier, liksom av kosmiska impulser, vilka har sitt ursprung utanför solsystemet. Dessa krafter och energier befinner sig i ständig cirkulation och går överallt i bestämda banor genom rymdens eter och passerar därför ständigt igenom alla livsformers eterhöljen. Detta är en grundsanning och måste noga ihågkommas, ty den har många följsatser av många olika slag, men de leder alla tillbaka till tanken om enhet och att hela manifestationen är en enhet, som medvetenheten har att lära känna och inse.

²⁷Den andra grundtanken är att varje livsforms eterhöljes förmåga att gensvara på energier, upp- taga, använda och vidarebefordra dessa, är beroende av höljescentrens, chakraernas, beskaffenhet och tillstånd. De centra som här åsyftas är inte bara de sju kända större utan även talrika mindre kraftvirvlar, som västerlänningarna ännu inte har kunskap om eller ens namn på. Eterhöljets nämnda förmåga beror också av själva höljets kvalitet, den grad i vilken det är levande, och även på det finmaskiga nätverk, i vilket centren har sin plats och vilket i sin helhet kallas "nätet" eller "guldskålen". Om detta nät är fritt från hinder och avlagringar och om dess kanaler inte är igensatta, så kan de cirkulerande strålarna, energierna och krafterna lätt bruka det som ett medium och cirkulera fritt genom hela höljet. Dessa strålar, energier och krafter kan då använda de centra, som är mot- tagliga för deras vibrationer, och kan överföras till och genom andra livsformer i samma eller annat naturrike. Häri ligger hemligheten med all vetenskaplig och esoterisk läkekonst. Helare experimenterar med eterhöljet, likväl är deras egen verkliga kunskap om detta ringa. De vet föga eller intet om de centra i det egna eterhöljet, genom vilka de magnetiska eller andra strömmarna måste gå. De är omedvetna om tillståndet i de eteriska centra hos dem som de söker hela och om beskaffenheten av de krafter de önskar sätta in. Allt de kan göra är att disciplinera sitt liv och så behärska sina begär att de kan bygga en ren kropp och därmed erbjuda en klar kanal för genomflödet av den kraft som går ut från och genom dem själva till andra.

²⁸Den tredje grundtanke, som skall fasthållas, är att livsformerna ännu så länge i första hand är mottagliga för de krafter som når dem från andra livsformer på planeten, för energier av de sju grundtyper som utsänds från de sju (planeterna =) 49-kloten och även för den livgivande solsystemstrålen (LA: solara 2dra departementets energi). Alla livsformer i alla de fyra lägsta naturrikerna är mottagliga för och gensvarar på dessa många krafter, dessa sju energier och den enda strålen. Mänskligheten är mottaglig också för andra slags energier och solsystemiska strålar – allt emellertid färgat av den kraft som alstras inom solsystemet. KI 6.6.2; 4.3.9; 21.7.1

²⁹Esoterikernas och aspiranternas uppgift består i att nå fram till en förståelse av dessa krafter och så lära känna deras natur och användning, deras styrka och vibrationstal. De skall också lära sig att uppfatta deras ursprung och kunna skilja mellan förstatriadens och andratriadens energier, liksom de olika typenergierna ("strålarna"). Till att börja med skall de göra en tydlig skillnad mellan de energier, som förstajaget utsänder genom (sin formaspekt =) sina inkarnationshöljens mekaniska funktioner, och de energier som samma förstajag utsänder, när det är (renat och inrätat =) självaktivt i högre centra och befinner sig i ett tillstånd av självmedvetenhet, därmed också är inrätat med kausalhöljet.

³⁰Allmänt kan sägas att människarikets uppgift består i att överföra energi till de lägre naturrikerna, medan planethierarkins uppgift gentemot människariket består i att överföra energier från femte och sjätte naturrikerna, från andra 49-klot och från solsystemet. Innan dessa energier kan överföras till mänskligheten, måste de nerdimensioneras och därunder differentieras. L2 2.31.2

³¹Ämnet är invecklat, men de studerande behöver därför inte låta sig förvirras. De måste lära sig att taga fasta på vissa allmänna principer och minnas att när de väl får del av kausalmedvetenheten, får de med tiden kunskap också om detaljerna.

³²De andra energislag, som inordnas i de två huvudgrupper av energier som aspiranten har att göra med, hör helt och hållet till materieaspekten. Den tredje gruppen och de fyra följande är: 3) emotional energi, 4) mental energi, 5) förstatriadens energi (LA: syntetiserad i mentalmolekylen,

47:4, DVS 2.15.13), 6) planetenergi, 7) solsystemenergi.

³³Dessa fem kan ytterligare indelas såsom följer:

³⁴3) Emotional energi härrör från a) mänskliga individens eget emotionalhölje, b) mänskligheten såsom helhet, c) planetens emotionalvärld (48:2-7), d) solsystemets emotionalvärld (48:1).

³⁵4) Mental energi härrör från a) mänskliga individens eget mentalthölje, b) mänskligheten såsom helhet, c) planetens kausal-mentalvärld (47:2-7), d) solsystemets mentalvärld (47:1)

³⁶5) Förstatriadens energi härrör från a) människans syntetiserade förstatriad, b) framskridna människor som är integrerade personligheter, c) vissa grupper såsom exempelvis planethierarkin och dess lärjungar.

³⁷6) Planetenergi härrör från a) de sju 49-kloten (grunden till utövandet av astrologi), b) jorden, c) månen.

³⁸7) Solenergi härrör från a) fysiska solen (49:1-4), b) solen såsom överförare av kosmisk energi (atomslagen 1–49).

4 Emotional energi och rädsla

¹Det ämne, som nu skall behandlas, är av synnerlig betydelse för den praktiska tillämpningen, ty det rör emotionalhöljet – det hölje som människan (LA: på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium) framför allt är centrad i och som hon är starkare medveten om än om något annat hölje. Eterhöljet ligger faktiskt under dagsmedvetenhetens tröskel. Människorna förblir omedvetna om hur krafter strömmar igenom detta hölje, och det närmaste de kommer till att alls vara medvetna om eterhöljet är deras förnimmelse av vitalitet eller brist på vitalitet. L2 6.13.8; 8.4.22 Organismen ger sig till känna, när den inte fungerar som den skall eller genom att något kroppsligt begär tillgodoses. Annat gäller emellertid för emotionalhöljet, ty detta är för flertalet människor höljet för deras upplevelser. Det är få som inte tillbringar större delen av sitt medvetenhetsliv med att uppmärksamma detta höljes reaktioner och därvid pendla mellan de två polerna lycka och lidande, tillfredsställelse och otillfredsställelse, tillförsikt och tvivel, mod och rädsla. Detta betyder egentligen att emotionalhöljets inneboende kraft och liv styr livsuttrycket och präglar den inkarnerade monadens upplevelse. Därför är det värdefullt för oss att förstå något av vad dessa krafter är för något, var de kommer ifrån och hur de verkar och återverkar på människan. Där ligger hennes slagfält och där ligger också hennes segers fält.

²Först och främst skall man minnas att all emotional energi är en del av solsystemets emotionala energi och att alltså:

³1. Människans emotionalhölje är liksom en atom i planetväsendets emotionalhölje.

⁴2. Planetväsendets emotionalhölje är en sida eller aspekt – inte en atom – av solväsendets emotionalhölje. LA: Med ”aspekt” betonas det kvalitativa, icke den kvantitativa del som en atom är. Den kvalitativa sida, varje planetväsendets emotionalhölje uttrycker, är en av de sju typerna (strålarna).

⁵3. Solväsendets emotionalhölje i sin tur påverkas av och är en kanal för emotionala krafter som utgår ur väldiga energicentra helt utanför vårt solsystem.

⁶Det är tydligt att människan är mötesplatsen för krafter, som är större och mera mångskiftande än hennes förnuft kan fatta. Därför är hennes problem så invecklat och därför finns också alla de möjligheter som yppas genom de medvetenhetsexpansioner som kallas initiationer. Varje energiström, som går igenom hennes emotionalhölje, är en väg som leder henne till alltmer vidgade kontakter och insikter. Häri ligger också säkerheten för flertalet människor, nämligen i att det redskap de äger ännu så länge är otillräckligt utvecklat för att uppfånga och minnas de gränslösa möjligheter som dessa vägar till insikt erbjuder. Icke förrän mentalthöljet blivit tillräckligt uppväckt och kontrollerat, är det möjligt för människan att rätt tolka och rätt använda den information som hennes emotionalhölje skulle kunna men lyckligtvis ännu inte förmedlar till henne.

⁷Förutom att det genom människans emotionalhölje ständigt cirkulerar planetariska, solsystemiska och kosmiska energier har hon också från den större helheten upptagit tillräcklig emotional energi för att därav bygga sitt eget individuella och separata emotionalhölje. Detta reagerar på hennes egen ton, färgas av hennes särskilda kvalitet och begränsar henne mer eller mindre, allt enligt den punkt hon nått på utvecklingskalan.

⁸ Detta hölje utgör hennes emotionala sfär, som anger gränserna för hennes emotionala gensvar på livserfarenheten, genom sin kvalitet bestämmer räckvidden för hennes begärsliv men samtidigt är förmöget till oerhörd expansion, utveckling, anpassning och styrning genom mentelhöjljet. Det påverkas också till vibrationsaktivitet såsom resultat av sin växelverkan med fysisk livserfarenhet. Därmed sätts upplevelsens stora hjul i rörelse och fortsätter att snurra, tills individen förstått och förverkligat Buddhas fyra ädla sanningar (LA: eller snarare ariska sanningar L1 5.7.12; L4 3.10.5).

⁹ Emotionalhöljet har sina motsvarigheter till eterhöljets centra, och genom dem strömmar de tidigare nämnda energierna in i eterhöljet. DVS 2.21.4 Dessa centra är bärare av energier från de sju 49-kloten och från solen till emotionalhöljets alla delar och sätter därmed människan i förbindelse med solsystemets alla delar. Detta medför att människans livsöde fixeras, tills hon vaknar för sin oförytterliga arvedel och sålunda blir känslig för krafter som för de flesta är okända. Dessa härrör från (formen =) förstajagets världar (47:4–49:7). Detta är förklaringen till att horoskopet ofta är alldeles riktigt i sin beskrivning vad gäller den outvecklade och sovande människan men är alldeles felaktigt vad gäller den högt utvecklade. Massmänniskan är vad hennes begärskropp gör henne till. Senare gäller att ”såsom människan tänker, sådan är hon”. L3 17.7.9-10 Med sina önskningar, begär, lynneskast, känslor och lustar formar emotionalhöljet eterhöljet och organismen genom de attraktionskrafter som strömmar genom det och leder sålunda människan osvikligt till att uppfylla sina begär. Om de emotionala begären övervägande är riktade mot djuriska mål, fås en människa som har starka drifter, som lever för att tillgodose dessa. Om begäret är riktat mot behag och lycka, fås en människa som har en sinnlig, skönhetsälskande och nöjeslysten natur, som styres praktiskt taget helt av självisk strävan. Så är det genom alla de många graderna av begär, goda, dåliga och likgiltiga, tills individen får en annan inställning och därmed riktar om emotionalenergierna åt ett annat håll. Begäret blir längtan efter något högre. Frigörelsen från återfödelsens hjul uppnås, och människan befrias från reinkarnationstvånget. (LA: Begärets förvandling till längtan efter högre sker på kulturstadiet eller högre emotionalstadiet, medan friheten från reinkarnationstvånget vinnes först på enhetsstadiet, 46-stadiet. KOV 1.35.12; MV 11.16.4; L1 3.5.3 Däremellan måste individen genomgå både mentalstadiet och kausalstadiet. Ingen kan i evolutionen gå direkt från 48 till 46, hoppa över 47, fastän mystikerna tror att de kan det.) Horoskopet, såsom man i vår tid uppfattar det, visar sig då vara meningslöst, osant och obrukbart. Också uttrycket ”själens horoskop”, som används ibland men felaktigt, visar sig vara meningslöst. Själ (LA: det vill säga andrajaget) har inget individuellt öde utan uppgår i enheten. Dess öde är (gruppens =) de allt större kollektivväsens öde, vilka den undan för undan tillhör. Dess önskan är att fullgöra den stora Planen, och dess vilja är att förhärliga den inkarnerade solhärskaren.

¹⁰ De vanligaste yttringarna av emotionalhöljets aktivitet är: 1) rädsla, 2) nedslagenhet och dess motsats upprymdhet, 3) begär efter att tillfredsställa djuriska lustar, 4) begär efter lycka, 5) begär efter frigörelse, längtan efter något högre. I dessa fem sammanfattas de flesta av människans emotionala upplevelser. L2 8.5.3

¹¹ Det är endast genom att söka bemästra dessa emotionala yttringar, som människan når självkänedom. Hon skall studera dem ur följande synvinklar: 1) deras orsak, 2) deras verkan, 3) metoden att rikta dem.

¹² Observera att det handlar om metoden att rikta dem, inte att kuva dem. Aspiranter måste lära sig att de arbetar med och i krafter och att rätt eller felaktig verksamhet i fysiska världen beror på rätt eller felaktigt riktande av energier och inte på något rätt eller felaktigt i energierna själva. L1 4.11.36

¹³ 1. Rädslan är en av de vanligaste yttringarna av emotional energi och behandlas här först, eftersom den för det stora flertalet är väktaren på tröskeln och, när allt kommer omkring, det grundläggande emotionala onda. Varje människa har erfarit rädsla, och rädslans vibrationsomfång sträcker sig från vildens instinktiva rädsla, som har sin grund i hans okunnighet om naturens lagar och krafter och i hans skräck för mörkret och det okända, till nutidens så vanliga rädsla för att mista vänner och kära, förlora hälsan, pengarna eller anseendet och till sist aspirantens rädsla för att misslyckas, den rädsla som är rotad i tvivlet, rädslan för slutlig förintelse, rädslan för döden (som han delar med hela mänskligheten), rädslan för den stora illusion som emotionalvärlden är, rädslan för

ensamheten på vägen och rentav rädsla för själva rädslan. Uppräkningen kunde göras längre men räcker för att visa vilken utbredning alla slags rädslor har. Rädsla präglar de flesta situationer och förmörkar många stunder, som annars hade varit lyckliga. Den sätter ner människan till en lätt-skrämd liten varelse, som står darrande inför livsproblemets väldighet, medveten om sin otillräcklighet att som människa klara av alla situationer och sin oförmåga att lämna rädslorna och tvivlen bakom sig för att i stället taga sin arvedel, friheten och livet, i besittning. Ofta är hon så ansatt av rädsla att hon blir rädd för själva sin tankeförmåga. Bilden kan inte målas svart nog, ty rädslan är för närvarande den härskande emotionala energin, och den känsliga mänskligheten låter sig alltför lätt gripas av den.

¹⁴Vilka är rädslans grundorsaker? Om man för denna fråga tillräckligt långt tillbaka i solsystemets esoteriska historia, får man ett svar, som bara högt invigda kan förstå. Rädslan har sina rötter i själva materiens byggnad och är i högsta grad en verkan av mental aktivitet. Att fåglar och däggdjur känner rädsla visar att hela frågan är större än om den rörde bara en brist i en mänsklig medvetenhetsfunktion. Rädslan beror inte på att människan äger tankeförmåga, ty om hon tänkte rätt, kunde hon utplåna rädslan. Den ligger i den så kallade kosmiska ondskan, innebor i själva materien och i motsatsernas – medvetenhetens och materiens – inbördes kamp. Djur och människor är undermedvetet varse sådana faktorer som: 1) Alltets väldighet och den förnimmelse av betryck som kommer därav. 2) Det tryck som allt annat levande utövar på det egna väsendet. 3) Verkan av outgrundliga lagar. 4) Förnimmelsen av instängdhet, begränsning och därför otillräcklighet.

¹⁵I dessa faktorer, som växer fram ur själva manifestationsprocessen, består och med tiden ökar i styrka, finns orsakerna till all nutida rädsla och skräck, framför allt den rent psykologiska (LA: den emotionala) och inte bara djurets instinktiva (LA: den fysiska). LA: Att kalla den fysiska instinktiva rädslan djurisk är något missvisande, eftersom den lika mycket hör till människoriket och till skillnad från den emotionala rädslan faktiskt är oss till gagn, eftersom den skyddar för faror.

¹⁶Att ytterligare konkretisera ämnet är inte till något gagn. Problem rörande ”kosmisk ondska” kan något förstås först av det fulländade kausaljaget, som är på väg att bli 46-jag och som inte identifierar sig med materieaspekten utan med medvetenhetsaspekten och därför i någon mån deltar i planetväsendets medvetenhet (46 och högre).

¹⁷Låt oss därför rikta uppmärksamheten på människan och då särskilt genomsnittsmänniskan och undersöka varifrån de vågor av rädsla kommer som så ofta får henne att förlora fotfästet.

¹⁸1. *Rädslan för döden* grundar sig på: Skräck för den slutliga skilsmässan i själva dödsskeendet. Fasa för det okända och obestämbara. Tvivel på den slutliga odödligheten. Sorg över att lämna sina kära eller att själv lämnas. Gamla reaktioner på ond bråd död i tidigare liv, reaktioner som ligger djupt i det undermedvetna. Fastklamrande vid (formlivet =) det fysiska livet, emedan det är med detta man främst identifierat sig i medvetenheten. Gamla felaktiga läror om himlen och helvetet, två orter som vissa kategorier emotser med lika starkt obehag.

¹⁹Esoteriken lär att det inte finns någon död. Det finns inträde i ett rikare liv (LA: för den som så kan taga det, men inte för de andra DVS 2.40.10,11). Där råder frihet från organismens handikapp. Den så fruktade skilsmässan finns icke annat än i fall av våldsam och plötslig död, och även då är de enda verkliga obehagen en ögonblicklig och överväldigande känsla av omedelbart förestående fara och förstörelse och något som närmast liknar en elektrisk stöt. Intet mera. För de outvecklade är döden formligen en sömn och en glömska, ty hos dem är intellektet inte tillräckligt vaket för reflektion och är minnesbanken alltjämt nästan tom. För vanliga civiliserade är döden en fortsättning av livsprocessen i deras medvetande och vidare verksamhet i enlighet med jordelivets intressen och tendenser. Deras medvetenhet är densamma och oförändrad. De uppfattar inte någon större skillnad, är väl omhändertagna och ofta omedvetna om att de lämnat jordelivet. För de onda och grymt själviska, de brottliga och dem som levat enbart för det fysiska inträder det tillstånd som kallas ”jordbundenhet”. De länkar de smitt med jordelivet och alla deras begärs dragning till det jordiska tvingar dem att stanna kvar nära jorden och i den jordiska omgivning, där de sist uppehöll sig. De söker förtvivlat och med alla till buds stående medel att åter komma i förbindelse med den och åter träda in i den. I fåtalet fall sker det att goda och sköna människor kvarhålls i ett liknande tillstånd genom att de hyser en stark personlig kärlek till dem de lämnat efter sig eller uraktlåt en

insedd och tvingande plikt. För aspiranterna är döden ett omedelbart inträde på ett område för tjänande och självuttryck som de är väl vana vid och som de genast igenkänner såsom redan bekant. I jordelivet har de under nattens sömn bearbetat ett område för aktivt tjänande och lärande. Nu verkar de helt enkelt dygnet runt (enligt fysiska världens tidsuppfattning) i stället för vanligen några få timmars fysisk sömn. L3 10.1; 10.4

²⁰Med tiden och före (nästa =) innevarande århundrades slut kommer man till sist att uppfatta döden i nu gängse mening såsom obefintlig. L3 10.3.9 Medvetenhetskontinuiteten kommer att vara så utbredd, och så många människor på högre utvecklingsstadiet kommer att fungera samtidigt i de två världarna, att den gamla rädslan försvinner och förbindelsen mellan emotionalvärlden och fysiska världen är så fast upprättad och vetenskapligt så kontrollerad att transmediernas arbete med rätta och barmhärtigt nog fås att upphöra. Vanlig transmediumism och materialisering med s.k. controls och indianer till ledare är i lika hög grad perversjoner av förbindelsen mellan de två världarna som onaturliga sexuella förbindelser är perversjoner av det normala förhållandet och umgänget mellan de båda könen. Här menas inte klärvoajans ens av det torftigaste slag, inte heller högtstående väsens övertagande av organismen, utan sådana obehagliga företeelser som materialiseringsseansen, ekto-plasman och sådant blint, ointelligent arbete som utföres av gamla degenererade väsen från Atlantis och jordbundna själar, av den genomsnittlige indianhövdingen och ledaren. Det finns ingenting att lära av dem och mycket att undvika. Dödsfruktans herravälde är nästan över, och vi kommer snart att inträda i en tidsålder, då kunskap och visshet rycker undan marken under alla våra rädsor. När man vill komma till rätta med dödsfruktan, kan man inte göra annat än att lyfta upp hela ämnet till en mer vetenskaplig nivå och att lära människor att dö vetenskapligt. Det finns en teknik för döendet liksom det finns en teknik för livet, men den förstnämnda har i stort sett gått förlorad i Västerlandet och även i Österlandet förutom i några få centra, där det finns sådana som har kunskapen. LA: Talet om indianer tarvar en förklaring, liksom ordet "controls". I spiritismens tidiga skeden i Förenta staterna (från 1800-talets mitt) var det i regel indianers "andar", som uppträdde såsom mediernas "guides" eller ledare. Typexemplet var "indianhövdingen Vita Höken" eller "Svarta Höken", som han hette, om spiritistförsamlingen bestod av svarta. Men även senare och i andra länder var indianer vanliga såsom transmediers andliga ledare. Så till exempel hade det berömda engelska mediet Estelle Roberts en indian till sin ledare. "Controls" är i spiritistiskt språkbruk de väsen som för tillfället besätter mediet och talar genom henne. L3 10.2.3; MV 5.27.6; 5.39

²¹2. *Rädslan för framtiden* är en rädsla, som visar en tendens att växa. Den kommer att vålla mycken nöd i världen, innan den utplånas. Den växer fram ur tre mänskliga funktioner:

²²Den första funktionen är *automatiska tankevanor*, som har sina rötter djupt i den djuriska naturen och självbevarelsedriften. (Vilda raser =) Raser och grupper på barbarstadiet har emellertid föga av sådant. Ett dylikt framåtblickande medvetenhetstillstånd är främst kännetecknande för människan. Det är den första början till fantasiförmågan. I förening med de mentala processerna utvecklas denna med tiden till förmågan att meditera, som tillsammans med förmågan att visualisera är den verkliga grunden till allt kreativt arbete. I sitt nuvarande utvecklade skick är denna tankeautomatism dock en belastning och ett hinder. Gammalt lidande, hemska minnen som förföljer en, ligger djupt i det undermedvetna men stiger ofta upp till ytan och framkallar rädsla och nöd, som icke ens de bästa förnufts-skäl synes kunna skingra. Vår tids kommunikationsmedel (massmedier etc.) sätter också samhällets ringaste medlemmar i förbindelse med medmänniskors tragedier, smärtor och lidanden på tusentals kilometers avstånd. Nuvarande ekonomisk katastrof (LA: detta skrevs på 1930-talet men är lika giltigt i dag) har frammanat ett tillstånd av massrädsla, och ju känsligare individen är, desto starkare blir reaktionen i detta sinnestillstånd. Rädslan för framtiden är alltså en lidandesfylld förening av instinktivt minne och framåtblickande fantasi, och endast ett fåtal undgår den. Oro och ängslan är varje människas lott, och de kan inte hävas och övervinnas av någon svagare faktor än kausalmedvetenheten själv. L2 5.14.14; 8.5.7

²³Den andra funktionen är de *glimtar av förutvetande* som härrör från (själen =) kausalmedvetenheten, vilken lever i det eviga nuet. När (kontakten med själen =) monadens förbindelse med kausalhöljet är fast upprättad och (den Vetandes medvetenhet =) monadens kausala självmedvetenhet är stadgad i hjärnan, kommer förutvetandet inte att medföra någon skräck. Då ser monaden hela

bilden och inte som nu bara flyktiga brottstycken och glimtar. Återigen är boten densamma: att upp-
rätta en så nära förbindelse mellan (själen =) kausalhöljet och hjärnan, via den skolade och kon-
trollerade mentalmedvetenheten, att monaden ser orsak och verkan i ett enda sammanhang och kan
vidtaga rätta åtgärder för att reda ut uppkomna situationer på bästa sätt. Förutvetande tar sällan
gestalten av spådomar om framtida lycka, och det är lätt att inse varför. Många människor har nu
nått den punkt i medvetenhetsutvecklingen att de inser jordelivets fåfänglighet. De är beredda att
noga begrunda Buddhas budskap (LA: att livet i de två lägsta världarna, fysiska världen och
emotionalvärlden, är lidande, KOV 1.35.20; L1 4.2.29; 9.43.7,8; 9.65; L2 9.17.4; L3 11.9.2; L4
4.30.4), och de är beredda, emedan de i många liv plågats av krig och svält, av begär och ekono-
misk kamp, och framtidsutsikterna är inte bättre, utan mörka och fränstötande. L1 5.16.13

²⁴Likväl gäller att om människorna förverkligade broderskapets idé, med allt vad denna innebär,
i sitt dagliga liv vid sina inbördes relationer mellan arbetare och arbetsgivare, mellan folket och
politikerna, mellan nationerna och mellan raserna, så skulle det bli den fred på jorden som ingenting
kunde rubba. En så enkel regel och så ytterligt obegriplig för majoriteten! L1 9.51.21

²⁵Den tredje funktionen är att *individen från andra tar på sig en mängd lidande och rädsla*, som
inte har det ringaste med honom själv att göra. Det är fullt möjligt för en människa att vara mot-
taglig för andras rädslor, medan hon själv inte har någonting att frukta över huvud taget. Hon kan så
identifiera sig med andras föraningar om framtida olyckor att hon tolkar dem såsom något som
måste drabba henne själv. Hon förmår inte skilja sina egna reaktioner från andras och upptar så
mycket av det gift som finns i dessa andras emotional- och mentalthöljen att hon dras in i själva den
virvel som rädslan och skräcken bildar. Om hon då bara visste att hennes framtid inte bär några
katastrofer i sitt sköte. Hon har bara blivit vilseledd, men verkan på hennes emotionalhölje och dess
solarplexuscentrum är densamma (LA: som hos de människor, vilkas reaktioner hon tagit emot).
Detta är tråkigt nog fallet nu, när det finns så många tusen känsliga individer som strävar (LA: efter
lärjungaskapet) men saknar erfarenhet av vad de kan göra åt världens skörd, samtidigt som de är
vidöppna för andras lidande och oförmögna att skilja mellan det öde som väntar dem i den närmaste
framtiden och det öde som förestår för andra i omgivningen. L1 1.6

²⁶Det är möjligt också för mer framskridna aspiranter och för lärjungar att komma i kontakt med
gamla vibrationer av ondska och lidande i emotionalvärlden – elände som för länge sedan för-
svunnit. Det är möjligt för dem att läsa något av akashakrönikan, ett litet brottstycke om någon nöd
som skall drabba en individ eller en grupp. Det kan handla om en nöd, som dessa aspiranter och
lärjungar aldrig själva behöver uppleva, men de kan ändå tro att det som de uppfångat handlar om
dem själva och lider därför.

²⁷3. *Rädslan för fysisk smärta* har somliga människor såsom den grundläggande orsaken till all
sin ängslan, även om de icke inser det. Den är egentligen ett resultat av de tre andra slagen av
rädsla, av den påfrestning de utsätter emotionalhöljet för, den spänning de vållar genom att låta
fantasin löpa och den spänning de låter uppstå i det organiska nervsystemet genom okontrollerat
tänkande. Nervsystemet blir därigenom överkänsligt och i stånd till det skarpaste fysiska lidande.
Sjukdomar och besvär, som för vanliga och mer tröglynta människor inte skulle te sig särskilt
oroande, förstoras och förvärras ända till verkliga kval. Detta bör de som vårdar sjuka inse och
vidtaga åtgärder för att minska de fysiska besvären med smärtstillande och bedövande medel, så att
redan överansträngda nervsystem inte ytterligare belastas.

²⁸Bruket av narkos- och bedövningsmedel vid kirurgiska ingrepp och av smärtstillande medel i
allmänhet är att förorda på människans nuvarande allmänna utvecklingsstadium, men inte i grund
och botten. När människan har upprättat en fast förbindelse med kausalmedvetenheten och när hon
utvecklat förmågan att med vilja lämna (fysiska kroppen =) organismen med dess eterhölje,
kommer dessa medel inte längre att behövas. De kan betraktas såsom nödlösningar, som mänsklig-
hetens kollektiva skörd och utvecklingsstadium tvingat fram. Detta rättfärdigar naturligtvis inte
sådant missbruk av droger som psykiskt störda människor är hemfallna åt, utan endast det
omdömesgilla bruket av smärtstillande medel under läkares kloka ledning.

²⁹4. *Rädslan för att misslyckas* påverkar människor på många olika sätt. Rädslan för att inte
gottgöra vad man har felat, rädslan för att inte få kärlek och beundran från dem vi älskar, rädslan för

att andra ser ner på oss, rädslan för att inte se tillfället och gripa det, allt detta är delar av det komplex av rädsla som färgar så många hedervärda människors liv. Detta komplex kan ha sin grund i en miljö, som passar illa ihop med individens väsen och inte uppskattar detta, i en utrustning som synes otillräcklig för uppgiften, och har i många fall sin rot i att individen är aspirant eller rent av lärjunge. L1 7.4.15; 8.8.18; 8.12.14; 9.51.23; 9.51.43; 9.53.18; L2 3.15.2; L5 6.14.2; 6.18; 6.20.9, 21.50.2; MV 5.12.3; 9.202.10

³⁰I det fall individen är aspirant, har han haft någon kännning av kausalmedvetenheten. Han har sett visionen och möjligheten. Han betraktar sitt förstajag och jämför det med det arbete som skall utföras och med de människor som detta arbete sammanfört honom med. Det mindervärdeskomplex som uppstår härigenom blir så starkt, därför att det näres av verkliga strömmar av kraft från ovan. Energi följer ju tanken och färgas av denna tankes kvalitet. Individen betraktar sitt förstajag med (över)kritisk och missbelåten blick och förstärker därigenom just det som han är missnöjd med och gör sig därmed ännu sämre skickad för uppgiften. Detta blir till en ond cirkel, som måste brytas genom en fullständig insikt om sanningen i orden ”såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon.” LV2 2.24, E 5.11.7 Om han däremot låter tanken dröja vid insikten att han är ett potentiellt kausaljag, blir han lik detta kausaljag (LA: och detta tillstånd varar så länge han låter tanken dröja därvid). Hans tanke är då riktad på kausalmedvetenheten, och han blir (LA: för stunden) denna kausalmedvetenhet, manifesterad genom förstajaget (LA: om han i detta tillstånd är självmedveten, en nödvändig förutsättning som måste framhållas, ty blotta tanken på högre medvetenhet räcker inte för att framkalla denna högre medvetenhet; tanken måste själv vara av högre kvalitet, nämligen förenad med ett tillstånd av självmedvetenhet).

³¹Detta är blott en kortfattad genomgång av de huvudsakliga rädsor som drabbar mänskligheten och tjänar till att börja dryfta ämnet och ge anledning till några praktiska förslag.

³²II. *Nedslagenhet och dess motpol upprymdhet.* Nedslagenhet är så utbredd att få människor undgår att drabbas av den. Den är lik en smitta, en dimma som omsveper människan och gör det omöjligt för henne att se klart, gå stadigt och uppfatta verkligheten. Den utgör en del av den stora emotionala illusionen. Om man fattar detta, blir man också klar över varför nedslagenhet existerar, ty dess orsak är antingen emotional eller fysisk och sammanhänger med världsläget eller den egna belägenheten. Hos individer beror nedslagenhet på:

³³1. Världsillusionen. Denna drar med sig individer, som annars är fria från de individuella förhållanden som framkallar nedslagenhet, ner i det kollektiva reagerandets djup. Denna kollektiva illusion, med devitaliserande och deprimerande verkan, har sina rötter i olika faktorer, som på detta begränsade utrymme endast kortfattat kan anges under punkterna a, b, c och d nedan:

³⁴a. Astrologiska faktorer, som kan avläsas i både individens horoskop och hela mänsklighetens horoskop. Dessa två slags faktorer förbises ofta.

³⁵b. Årstidernas växling. Vinterhalvåret tenderar att medföra en sänkning av vibrationernas inverkan, något som aspiranter bör betänka på hösten och under de tidiga vintermånaderna.

³⁶c. Avtagande månen, det vill säga tiden strax efter fullmånen och ett stycke in i nytändningen. Avtagande månen påverkar meditationsarbetet. L3 2.8.10

³⁷d. Psykologiska faktorer och masshämningar, som otvivelaktigt beror på utomplanetariska krafter och planer vilkas mål är okända för mänsklighetens stora flertal. Dessa krafter spelar på mänskligheten och påverkar därvid de känsligaste. Dessa påverkar i sin tur omgivningen, och gradvis byggs en kraft upp som sveper genom en ras eller nation under flera års tid och framkallar tillstånd av djup depression och ömsesidig misstro. Den vållar en missmodig självupptagenhet, som man brukar kalla panik eller våg av oro. Om den sedan tar sig militärt, ekonomiskt, socialt eller politiskt uttryck, är mindre väsentligt. Orsakerna ligger i planen för evolutionsprocessen och är lika lagbundna som allt annat.

³⁸2. (Astral polarisering =) Centrerung i det emotionala. Så länge som människan identifierar sig med sin emotionalitet, så länge som hon tolkar livet enligt sina sinnesstämningar och känslor, så länge som hon reagerar på begär, får hon också genomleva stunder av förtvivlan, mörker, tvivel, djup nöd och nedslagenhet. De beror på förblindelse, emotionalvärldens illusionism, som förvränger, vänder upp och ner och bedrar. Man behöver inte dröja vid detta. Om det finns någon

faktor, som aspiranterna inser, så är det behovet av att frigöra sig från den stora illusionen. DVS 2.53.2; 2.62.7-11; 3.40.6; 3.49.2; 3.56.4; KOV 1.19.4; 1.34.21,25; 1.43.6; 2.18.2; 5.8.8; 6.9.7 Detta visste Arjuna, ändå lät han förtvivlan bemäktiga sig. Men i nödens stund svek Krishna honom ej utan lärde honom de enkla regler, sedan nedlagda i *Bhagavad-Gītā*, enligt vilka man kan övervinna nedslagenhet och tvivel. De kan kortfattat sammanfattas som följer: 1) Vet att du är odödlig. 2) Styr din tanke och känsla, ty därigenom kan du nå vetskap om det odödliga jaget. 3) Lär att formen bara är ett hölje för det potentiellt gudomliga jaget. 4) Inse att ett enda liv genomtränger alla former, så att det ingen död finns, ingen nöd, ingen avskildhet. 5) Frigör dig från materieaspekten och lev i medvetenhetsaspekten, där ljuset och livet finns. Därmed upphör illusionen. (LA: "Materieaspekten" och "medvetenhetsaspekten" betyder här, noga tagna, materieaspekten i 47:4–49:7 och medvetenhetsaspekten i 45:4–47:3; inte högre slags materia och inte lägre slags medvetenhet. L3 4.1.10) L1 4.5.17

³⁹Det är denna centrering i det emotionala, som utlämnar människan åt hennes många emotionala reaktioner och vågor av allt slags masskännande. Detta är orsaken till att hon sugts in i den virvel av okontrollerad och missriktad emotional energi som utmynnar i ett världskrig, en ekonomisk panik, en religiös väckelse eller en lynchning. Det är också detta som lyfter henne till upprymdhetens och den falska lyckans höjder, där emotionalvärldens "bedrägliga ljus" uppenbarar falska nöjen för henne eller den massuppsluppenhet som på grund av hennes känslighet drar henne in i det tillstånd av hysteri som får sitt utlopp i otyglad uppsluppenhet och är motpolen till otyglad gråt. Här syftas inte på sann glädje eller verkligt sinne för humor, utan på sådana hysteriska utbrott av uppsluppenhet som sedan följs av trötthetsreaktioner, vilket allt är så vanligt hos gemene man. DVS 3.40.4; L2 7.15.16

⁴⁰3. Organismens devitalisering. Denna har olika orsaker såsom: 1) Eterhöljets försvagning. 2) Organisk sjukdom, antingen förvärvad, medfödd eller medförd från tidigare liv, framkallad genom olyckshändelse, felaktiga emotionala reaktioner eller gruppskörd såsom vid en epidemi. 3) Atmosfärförhållanden. Dessa är faktorer som ibland förbises, men tillståndet i atmosfären, klimatets beskaffenhet, luftens täthet, fuktighet eller torrhet, värme eller kyla har avgjort sin inverkan på det psykiska tillståndet. MV 9.183.9

⁴¹Studium visar att alla underordnade och tillfälliga orsaker till nedstämdhet och dess motsats kan hänföras till dessa tre. När orsaken väl konstaterats, är boten uppenbar.

⁴²Två yttringar av emotional energi, rädslan och nedslagenheten, har nu utförligt avhandlats, därför att dessa båda för människan utgör tröskelns väktare i denna tidsålder och cykel. Båda anger en känslreaktion på psykologiska faktorer och kan inte bemästras genom insats av en ytterligare faktor såsom modet. De måste bemötas med kausalmedvetenheten såsom denna verkar genom det mentala, inte med kausalviljan (LA: eftersom denna inte kan direkt styra det emotionala, utan endast via det mentala; det är det mentala som kan direkt styra det emotionala: 47:7 styr 48:6,7, 47:6 styr 48:4,5 och 47:5 styr 48:2,3). De andra uppräknade faktorerna, såsom begäret efter lycka, tillfredsställelsen av djuriska begär och begäret efter frigörelse skall inte här avhandlas, då de för majoriteten inte utgör sådana problem som de två första. Mycket kan skrivas om alla dessas manifestation och orsak. När rädslan och nedslagenheten övervunnits, kommer mänskligheten att träda i besittning av sin arvedel, som är lycka, verklig tillfredsställelse (varav de ovan angivna begären blott är symboler) och frigjordhet. (LA: De är mänsklighetens arvedel, emedan den verkliga människan är kausaljaget, människomonaden självmedveten i kausalhöljet. MV 10.10.8 Och hos kausaljaget har rädslan ersatts med mod och tillit, nedslagenheten med glädje. MV 7.15.7, 8.22.4) Låt oss först taga itu med de värsta hindren. När de undanröjts, är allt som återstår rätt inriktning och centrering i kausalhöljet.

⁴³Vad som nu närmast skall studeras är hur man övervinner felaktig vibration i emotionalhöljet och sätter in emotional energi i rätt riktning.

⁴⁴Emotionalhöljet och de olika felaktiga sätt, på vilka det gör sig gällande, har nu utförligt avhandlats. Den genomsnittliga enskilda människan vibrerar huvudsakligen på något av dessa sätt och hennes emotionalhölje är knappast någonsin fritt från någon sinnesstämning, rädsla eller upphetsning. Detta har framkallat ett tillstånd, vari solarplexuscentret är abnormt utvecklat. Sakralcentret och solar-

plexuscentret styr livet hos människornas stora flertal, och detta förklarar varför begäret efter materiellt liv och efter sexuallivet har ingått en så nära förening. Hos djuret är solarplexuscentret hjärnan och styr alla instinktreaktionerna, men det är inte så nära förbundet med det rena sexuella uttrycket, såsom det är hos människan. När hjärnan blir mottaglig för det vaknande mentala och inte längre är så helt upptagen med den mekanism som registrerar emotionalintrycken, fås den inriktning som till sist kommer att höja medvetenheten upp i de centra som ligger ovanför diafragman. Solarplexuscentret kommer då att hänvisas till att återupptaga sin gamla funktion av styrmedel för det rena instinktlivet. Hos lärjungen i världen är solarplexuscentret huvudsakligen den psykiska känslighetens organ och kommer att förbli det, tills de högre medvetenhetsförmågorna ersätter de lägre psykiska förmågorna och människan verkar (såsom en själ =) med kausal självmedvetenhet. Då kommer emotionallivet att sjunka ner under dagsmedvetenhetens tröskel. L3 8.5.11; 15.10.10-12

5 *Energins rätta bruk*

¹I studiet av hur man övervinner felaktig vibration och rätt riktar emotional energi kan det vara värdefullt att här mycket kortfattat förteckna de energier som huvudsakligen påverkar människans eterhölje och cirkulerar genom hennes emotionalhölje.

²1. Energier som går genom själva planetens emotionalhölje. Detta är med andra ord Jordens andes emotionalhölje. Detta väsen är inte planetväsendet, utan ett mäktigt väsen som tillhör involutionen och står i samma slags förhållande till planetväsendet som emotionalelementalen (LA: emotionalhöljet betraktat såsom ett eget väsen) till människan. Det är aggregatet av oerhört många (månpitare eller mindre byggare =) elementaler tillhörande det planetariska kollektivet. Detta involutionsväsens energi har en mäktig inverkan på människans emotionalhölje, som också det är ett involutionsväsen. Det som skyddar människan för fullständig emotional identifiering med detta större kollektiv är hennes (individualitet =) isolerande individualmedvetenhet och (personlighet =) förstajagsmedvetenhet, den sistnämnda samordnad av mentalmedvetenheten.

³Människan (är en individ =) är isolerad i sin individualmedvetenhet. Hon är resultatet av andra faktorer (LA: än kollektiva involutionsväsen), och det är dessa faktorerers samverkan, som skyddar henne för att fullständigt drunkna i planetens kollektiva emotionalitet, såsom djuren gör. Efter döden upplöses människans emotionalhölje, varpå dess molekyler återgår till den odifferentierade materien (LA: det förråd, ur vilket materien till nya emotionalhöljen åt inkarnerande människomonader hämtas). MV 2.5.9, L2 2.27.1

⁴2. Vissa emotionala energier som utsänds från somliga planetariska former, vilka inte existerar såsom fysiska planeter, vare sig grovfysiska eller eteriska sådana, men som likafullt tillhör vårt solsystem. De bildar två grupper av planetariska klotväsen. Den ena gruppen utgöres av de emotionala återstoderna av planeter som är stadda i upplösning och som den invigde kan skåda, när de alltjämt kretsar kring solen men likafullt snabbt håller på att försvinna. Vår måne kommer att bli en sådan, när den fysiska formen helt upplösts. Den andra gruppen omfattar de klotväsen tillhörande evolutionen som sakta håller på att taga form men som ännu inte antagit något eterhölje och som aldrig i denna (världsperiod =) eon kommer att antaga grovfysisk form. Dessa båda grupper är de planetariska motsvarigheterna till de två grupperna av diskarnerade människor (LA: i emotionalvärlden): de som nyligen avslutat respektive de som snart skall börja en inkarnation.

⁵Nära vår planet Jorden finns två sådana emotionalformer, som snabbt håller på att upplösas men som ändå, just på grund av sin närhet, utövar ett mycket starkt inflytande på mänskligheten. Denna påverkan yttrar sig såsom två slags begär eller emotionala tendenser hos människorna. Det ena slaget ger upphov till mycket av den instinktiva tendens till grymhet man kan se hos barn och hos vissa slags vuxna. Det andra slaget påverkar sexualiteten och ger upphov till somliga av de tendenser till perversioner som vållar så många svårigheter för närvarande. Sadistiska tendenser och sexuella perversioner får mycken förstärkning av dessa döende emotionala utstrålningar. I forntiden var de ännu starkare, då de var Jorden närmare än vad de är nu; därav de ritualistiska grymheter och hemskheter som förekom exempelvis i Sodom och Gomorra. Deras makt håller snabbt på att avtaga, och de skulle inte ha någon makt alls, om det inte hos mänskligheten själv funnes vissa drifter, som dessa energier kan påverka. I tredje rotasens epok var deras inflytande konstruktivt, ty vid den

tiden hade sexualiteten och det mera medvetna registrerandet av smärta en funktion att fylla i deras planer som strävade att leda halvt djuriska människor på vägen till mänsklig medvetenhet – men ännu icke ens till självmedvetenhet i denna tidiga epok.

⁶Nära vår jord finns ett stort väsen, som inte är ett sönderfallande skal, utan tvärtom är i färd med att antaga eterisk form för att ”återfödas” i fysiska världen. Det tillhör evolutionen och har en verklig effekt på det skeende som skall föra oss in i den nya tidsåldern. Effekten är tvåfaldig: Genom utstrålningen från detta stora väsens emotionalhölje främjas arbetet med att bryta ner individualismens avskiljande mur, som hos den enskilda människan yttrar sig såsom själviskhet och hos nationer såsom nationalism. Genom sitt eterhölje, som är i färd med att snabbt integreras, försätter detta väsen vår planets eterhölje i ett tillstånd av ökad vibrationförmåga. Detta väsen är en förelöpare till en avatar, som utsänds från Sirius och som kommer till oss för att åstadkomma vissa planetariska effekter. Förelöparen Johannes i Nya Testamentet ”döpte med vatten och helig ande”, och detta väsen gör något motsvarande (LA: vatten = emotional utstrålning, helig ande = eterenergi). Det är inte möjligt att lämna fler uppgifter om detta, men det omnämnes här, eftersom de energier, som härrör från dessa två faktorer, måste beaktas. L3 2.7.1; E 3.11.5; KI 17.5.67

⁷3. Emotionala energier som utsänds från det zodiaktecken vi nu inträder i, Vattumannens tecken. Dessa starka energier kommer att stimulera människornas emotionalhöljen till en ny sammanhållning, ett mänsklighetens broderskap, som kommer att bortse från alla ras- och nationsskillnader och föra mänskligheten framåt till syntes och enhet. Detta betyder en våg av enande energi, som är så mäktig att man nu inte kan föreställa sig den men som om tusen år kommer att ha svetsat hela mänskligheten samman i ett fullkomligt broderskap. Dess emotionala inverkan blir att ”rena” människornas emotionalhöljen, så att (materiella världen =) det fysiska upphör att öva en sådan mäktig lockelse, och kan på sina senare stadier åstadkomma ett sådant tillstånd av överdrift ifråga om det emotionala som vi har genomgått ifråga om det fysiska! Den energi, som tas emot från ett zodiaktecken, framkallar i slutet av den motsvarande zodiakepoken en överutveckling av den faktor som denna energi starkast främjar. För närvarande är effekten av Vattumannens energier konstruktiva hos mänsklighetens pionjärer men destruktiva hos gemene man. L3 17.11; 17.3; 18.8

⁸LA: Några av de i stycke 5.7 lämnade uppgifterna skall skrivas mindre på D.K. och mera på A.A.B.:s fantasi. En mänsklighet, som till 85 procent består av individer på barbar- och civilisationsstadierna (DVS 2.38.7), kan inte på bara tusen år höjas till kulturstadiet högsta nivåer, vilka människorna åtminstone måste nå för att förverkliga fullkomligt inbördes broderskap. Kulturstadiet omfattar ett hundra nivåer. Det har funnits individer, som haft den tillspetsade målmedvetenhet i självförverkligandet och den obändiga vilja att utveckla medvetandet och tjäna sina medväsen – egenskaper och förmågor som alltid varit förutsättningarna för individuell snabbutveckling –, att de kunnat avverka en nivå per inkarnation, och därvid inte misslyckats med en enda. Men sådana individer är ytterst sällsynta, och även de skulle som sagt behöva åtminstone hundra inkarnationer, vilket betyder åtminstone några tiotusental år. DVS 3.16.2; L1 6.6.3; 9.49.3; L5 4.10.26 En annan invändning till det A.A.B. säger i 5.7 är att medvetenhetsutveckling inte åstadkoms genom att individerna helt sonika bestrålas med emotionala energier, utan måste vara resultat av individernas eget arbete med medvetandet, deras eget sökande av erfarenheter och bearbetning av dessa till insikt och förståelse, deras eget förvärv av egenskaper och förmågor, allt enligt lagen för självförverkligande. En tredje invändning är att A.A.B. synes alldeles bortse från faktum att under just denna tid, de närmaste tusen åren vår Jord och vår nuvarande periodiskt inkarnerande mänsklighet kommer att drabbas av världsomfattande kataklymer, i själva verket en ”mindre domedag”, inför sjätte rotrasens födelse (KI 7.8.42); att med andra ord stora delar av den nuvarande periodiskt inkarnerande mänskligheten kommer att sluta inkarnera för lång tid framåt och i stället grupper, som nått högre utvecklingsstadier, får inkarnera i den då snabbt framväxande sjätte rotrasen. F 6.4.2 Denna nya, enhetsbetonade rotras kommer visserligen att förverkliga fullkomligt broderskap, men då som sagt inte på grund av någon emotionalstrålning, utan därför att de individer, som får inkarnera i denna rotras, redan uppnått högre utvecklingsstadier. Slutligen måste påpekas att sjätte rotrasens fullkomliga broderskap inte ”bortser från alla ras- och nationsskillnader”, utan i väsentliga avseenden alldeles tvärtom. När manun för en ny rotras bildar denna, ser han noga till att dess individer

inte blandar sig med individer av de äldre raserna. Han inkarnerar själv i mänsklig gestalt och avlar många barn för att fixera den nya rastypen. L1 8.9.4,5 Manun kommer att i sina barn inskräpa både plikten att hålla hans nya ras ren och oblandad och plikten att visa sig som bröder och systrar också med alla andra människor, ty mänskligheten är en enhet, sjätte rottråsen är essential- eller enhetsrasen (DVS 2.36.4) och de på högre utvecklingsstadier har en särskild plikt att hjälpa dem på lägre och vara deras förebilder. Dessa individer på högre stadier kommer säkerligen att klara av att hålla båda tankarna, båda plikterna, i huvudet samtidigt.

⁹4. Utstrålningar från "solens heliga hjärta" (LA: solens 46-materiefär), vilka omedelbart framkallar gensvar hos mystikerna i mänskligheten, vilka i allt ökande grad visar en betydande och intressant gruppsammanhållning. Dessa utstrålningar ligger för högt för att mänsklighetens flertal skall uppfatta dem, men mystikerna reagerar och föres samman genom att de känner den nya vibrationen. Deras uppgift består sedan i att nerdimensionera vibrationen, så att dess verkningar med tiden kan uppfattas av bredare grupper. Det arbete, denna grupp av mystiker utför, måste därför nödvändigtvis växa, ty "solväsendets hjärta" slår nu i en rytm, som ligger närmare planetens rytm än som hittills varit fallet (då ju jorden inte är en helig planet). Detta gudomliga liv (LA: solsystemregeringen) riktar nu sin kärlek och tanke mot denna "sedan länge förlorade sons lilla dotter", som vår planet ibland kallas i planethierarkins esoteriska böcker. LA: Den "sedan länge förlorade sonen" är månen. KI 6.17.8

¹⁰5. Ytterligare en massutstrålning, som starkt aktiverar den enskilda människans emotionalhölje, är det pådrivande begär som utgår från hela mänsklighetens kollektiva emotionalhölje. Detta mänsklighetens gemensamhetshölje reagerar på ett förut oantsett sätt på alla de fyra nämnda slagen av emotional energi, och individen reagerar enligt sitt eget emotionalhöljes kaliber och sitt eget utvecklingsstadium. Det är i detta faktum som rötterna till massans psykologi och pöbelväldet ligger, och däri ligger också rötterna till den så kallade allmänna opinionen. Det kommer dock att dröja länge än, innan de akademiska psykologerna erkänner dessa fyra faktorer. Det är med detta slags emotionala reaktion, som de som leder människorna söker arbeta, varvid de bearbetar människornas tankar för att väcka deras begär efter det ena eller andra. De arbetar med detta slags emotionala materia utan den ringaste förståelse av situationen och av de faktorer de har att göra med. De arbetar magnetiskt (LA: genom emotional attraktion), om de tillhör andra strålen; med att injaga fruktan genom förstörelse, om de tillhör första strålen; och om de tillhör tredje strålen, vädjar de till egennytta. Således arbetar alla tre med människornas emotionalhöljen, och deras möjlighet till framgång beror till stor del på det egna emotionalhöljets kvalitet och förmåga att attrahera andra människor, som är tillräckligt utvecklade för att reagera ändamålsenligt och sedan fortsätta arbetet. Den vanliga människan är därför offer för deras emotionala makt som driver henne antingen för sina egna syften eller för det som objektivt sett är hennes bästa, ty det fungerar åt båda hållen.

¹¹6. Den emotionala utstrålning som träffar människan från hennes familj, släkt och vänkrets. Långt mer än hon kan inse påverkas hon av människor i hennes omgivning eller påverkar hon dem, allt beroende på vilken som är den (positiva =) drivande-givande parten och vilken som är den (negativa =) medföljande-mottagande parten. Varendra människa vi möter eller får kontakt med, lever med eller dagligen har att göra med, har en inverkan på oss, och det på gott eller ont. De verkar antingen höjande på vår emotionalitet och främjar därmed dess omriktande eller sänkande, så att vår utveckling hindras och vi dras ner mot det fysiska materiella.

¹²7. Den emotionala utrustning, som en människa medför när hon inkarnerar, som hon brukar och som hon bygger vidare på under livet. Mången människa är offer för det emotionalhölje hon själv byggt, allt medan hon reagerat på energierna från de nyss uppräknade grupperna. Emotionalhöljet reagerar på alla emotionala utstrålningar på tre sätt: 1) *Det emotionala sättet*. Emotionalhöljet fås att reagera på den strålning som utgår från omgivande emotionalhöljen, grupp-höljen eller individuella höljen. 2) *Det sensitiva sättet*. Det sensitiva emotionalhöljet registrerar alltid alla intryck, även om den (LA: för individen själv märkbara) emotionala reaktionen uteblir. Lärjungar måste lära sig att noga skilja på dessa två reaktionssätt. Ibland händer det, också när den (LA: för individen själv märkbara) emotionala reaktionen uteblir, att emotionalhöljet likväl registrerar orsaken till den verkan som träffade emotionalhöljet. 3) *Den enkla reaktionen*. Registrerandet eller vägran att

registrera eller reagera på ett emotionalt intryck, vilket kan vara gott eller dåligt.

¹³I alla tre fallen verkar något av motsatsparen, och vilket det blir bestäms av den ifrågavarande individens emotionalhöljes kvalitet. Ett fjärde sätt – och här måste man tala om en avsiktlig metod – innebär att individen fullständigt avstår från att identifiera sig med emotionalhöljet och dess reaktioner och är fullt förmögen att med vilja isolera sig från varje slags emotionalintryck, allt för att tjäna mer effektivt och älska mer intelligent. Minns att kärlek och emotionalitet icke är detsamma.

¹⁴Den praktiska frågan blir nu: Hur skall man övervinna de felaktiga vibrationerna?

¹⁵För det första är det nödvändigt att inse vad felaktiga vibrationer är för något och att man kan registrera reaktionen. Det är vibrationer, en impuls, en emotion, ett begär härrörande från (en lägre aspekt av formsidan =) de lägre emotionala molekylarslagen, 48:4-7. De skiljer sig från (en utstrålning härrörande från själen =) vibrationer härrörande från de högre emotionala molekylarslagen, 48:2,3, vilka kan vara bärare av utstrålning från kausalhöljet och högre. Dessa båda slag av intryck som träffar emotionalhöljet måste inses vara olika. Man måste fråga sig: Är denna reaktion ett svar på (personlighetslivet =) en impuls från förstajaget eller är den ett svar på (själsmedvetenheten =) inspiration från kausalmedvetenheten? Aktiverar den mitt emotionalhölje på sådant sätt att de som jag har förbindelse med hjälps eller hindras av den?

¹⁶Ett närmare studium av de egna emotionala reaktionerna leder till reflektion över den grundegenskap, som med tanke på världens nuvarande tillstånd icke kan nog starkt framhållas: harmlösheten. Att förvärva harmlöshet i positiv mening (inte negativ mening) betyder att uppnå det stadium som avgjort leder fram till initiationens portal. När aspiranten första gången hör detta sägas, kan det låta alltför obetydligt för honom, så att han underskattar initiationen. Men låt den som tänker så söka idka denna positiva harmlöshet, som yttrar sig i rätt tanke (därför att den bygger på intelligent kärlek), rätt tal (därför att det styres av självkontroll) och rätt handling (därför att den grundas på lagförståelse). Då skall han finna att detta försök innebär att han uppbygger sitt väsens alla krafter och kräver mycken tid för sitt genomförande. Det är inte den harmlöshet som beror på svaghet och ett sentimentalt sinnelag, som ogillar besvär, därför att det stör den invanda livsharmonin och därför vållar obehag. Det är inte den harmlöshet som finns hos den föga utvecklade, passiva människan, som inte förmår skada, därför att hon har så ringa utrustning, varmed hon kan skada.

¹⁷Den harmlöshet, som springer ur (själens =) det vaknande andrajagets verkliga förståelse och kontroll av (personligheten =) förstajaget, leder ofrånkomligt till det andligas uttryck i vardagslivet (LA: det andliga = det till andrajaget, 45:4–47:3, hörande). Den uppstår ur förmågan att gå in i en broders medvetenhet, nå in i hans förståelse, och när man det gjort, har allt förlåtits och förlorats ur sikte i önskan att hjälpa och bistå.

¹⁸Mottaglighet för felaktiga vibrationer motverkas i grund och botten inte med vare sig metoden att ”bygga ett skal” eller ”isolera sig” med hjälp av mantran och visualisering. Dessa båda metoder är tillfälliga hjälpmedel, varmed de som alltjämt har något att lära, söker skydda sig. Att bygga ett skal medför som bekant avskildhet och gör det till sist nödvändigt att övervinna ovanan att bygga skal och att spränga och upplösa de skal man redan byggt. Det är lättare att förstöra redan byggda skal än att vänja sig av med att bygga dem. Byggnadsverksamheten pågår automatiskt, tills aspiranten har omgivit sig med så många värn och skansar att varken han själv kommer ut genom dem eller andra kan nå in till honom. Isoleringsprocessen är en mer avancerad övning och fordrar större kunskap i magi. Den består i att utstråla särskilda energier från eterhöljet i en särskild riktning, vilket tjänar till att hålla andra energier på avstånd genom sammanstöt med dessa. Emedan annalkande energier på detta sätt får röna motstånd, kastas de om och skickas åt ett annat håll. Men dessa energier måste taga vägen någonvart, och om de då skadar någon annan, är inte den som kastade om deras riktning för att skydda sig ansvarig?

¹⁹Att öva harmlöshet är det bästa och enklaste sättet för aspiranten att arbeta på. Det finns då ingenting hos honom som är fientligt mot något liv i någon form. Han drar därför till sig bara sådant som är välgörande. Han brukar de välgörande krafter, han sålunda dragit till sig, för att hjälpa andra varelser. Detta måste vara första steget, och den disciplin det medför och den ständiga övervakningen av alla verksamheter och reaktioner i den mänskliga evolutionens tre världar bringar emotionalhöljet under det upplysta intellektets kontroll. De medför också förståelse för medmänniskorna.

²⁰Det finns för det andra ett senare stadium, på vilket lärjungen lär sig att upptaga och förvandla de felaktiga vibrationerna och förstörande energierna. Han har inga skal eller murar. Han isolerar sig inte från sina medmänniskor. Tack vare harmlösheten har han lärt sig att oskadliggöra alla onda utstrålningar. Nu handlar han med ett nytt slags positivitet. Bestämt och i full medvetenhet om vad han gör, samlar han inom sig alla de onda utstrålningarna (förstörande energierna och felaktiga krafterna), upplöser dem i deras beståndsdelar och låter dem återgå dit varifrån de kommit, oskadliggjorda, kraftlösa och ofarliga, likväl i grund och botten orörda. Den som invänder att detta är en svår lära, som är till ringa gagn för den genomsnittliga aspiranten, får höra att det alltid är på det sättet i den esoteriska undervisningen men att de som vet också förstår och att det är för dessa den är avsedd.

²¹En annan metod, ännu mer avancerad, tillämpas av den invigde. Med kunskap om lagen och med vissa maktord kan han befalla energierna att kasta om sig själva och återgå till det centrum de uppstått ur. Med denna metod har dock aspiranterna icke att befatta sig. De måste alltjämt öva sig mycket i harmlöshet och noga iakttaga hur de tillämpar den i vardagen.

²²Det rätta riktandet av emotional energi sammanfattas i sina tre delar med följande utdrag ur Reglernas bok, som de gamla skolornas lärjungar fick, när de inträdde i första graden. Alla verkliga esoteriska skolor börjar undervisningen med att lära lärjungarna att kontrollera emotionelhöljet. De fick lära sig dessa regler utantill och tillämpa dem, sedan de faktiskt vuxit något i förmågan att visa harmlöshet.

²³Regel I: Gå in i din broders hjärta och se hans nöd. Tala sedan. Låt de ord du talar bära den starka kraft han behöver för att lossa sina kedjor. Men lossa dem inte själv. Din är uppgiften att tala med förståelse. Den kraft han får av dig hjälper honom i arbetet.

²⁴Regel II: Gå in i din broders förnuft och läs hans tankar, men först när dina egna tankar är rena. Tänk sedan. Låt de tankar du formar nå in i din broders förnuft och förenas med hans. Stå likväl fri, ty ingen har rätt att påverka en broders förnuft. Den enda rätt som finns får honom att säga: "Han älskar mig. Han står vid min sida. Han vet. Han tänker med mig, och jag är stark nog att göra det rätta." Lär dig att tala så. Lär dig att tänka så.

²⁵Regel III: Före dig med din broders själ och lär känna honom sådan han är. Först i själens värld kan detta göras. Dessförinnan ger föreningen näring åt det lägre livet. Rikta sedan uppmärksamheten på planen. Så skall han se den uppgift som han och du och alla andra fyller. Så skall han gå in i livet och få veta att arbetet fullbordas. L1 4.12.20

²⁶En anmärkning, som tillfogats dessa tre regler, lyder: "Dessa tre energier – talets, tankens och avsiktens energier – är de tre energier, som varje lärjunge arbetar med och då tillämpar med förståelse och i förening med de krafter som håller på att vakna hos brodern han söker hjälpa."

²⁷Det är nästan omöjligt att översätta dessa urgamla formuleringar till begripligt språk, men den ungefärliga omskrivning som här gjorts förmedlar idén till de upplysta. Dessa regler sammanfattar de få tankar som de genomsnittliga aspiranterna behöver förstå om det rätta riktandet av energi och som de är redo för.

LA 2012-10-13.

Utlagt på internet 2013-01-12.

Senast korrigerat 2015-02-02.